

uundgåelige sikkerhedsproblem fandt der et samarbejde sted inden for den såkaldte SveDa-gruppe. Denne kreds af eksperter søgte at udrede de trafikvanskeligheder, forskellige flyvepladsalternativer kan volde hinanden.

På baggrund af denne situation foreslog bl. a. Kresten Damsgaard og Aksel Larsen, at rådet skulle opfordre regeringerne til at nedsætte en dansk-svensk arbejdsgruppe, der kunne udrede spørgsmålet om luftfartsforholdene i Øresundsområdet i hele dets omfang og tillige give de kommunale myndigheder i området repræsentation i gruppen, samtidig med at der blev holdt kontakt med de øvrige landes regeringer.

Forslaget fastslog, at enhver planlægning af flyvepladsspørgsmålene i regionen må begynde med, at man enes om, hvor den nordiske interkontinentale storflyveplads skal ligge. Først derefter kan man placere aflastningsflyvepladserne. Følger man ikke denne fremgangsmåde, risikerer man at lægge en aflastningsplads på et sådant sted, at det skaber hindringer for storflyvepladsen. I høringsudtalelserne fremhævede Øresundsrådet kraftigt, at den kommunale planlægning i regionen „i stadig højere grad besværliggøres af det usikkerhedsmoment, som ligger i, at en definitiv beslutning om placeringen af flyvepladsen stadig ikke er truffet.“

Udvalget accepterede dog ikke forslagsstillernes tanke om straks at nedsætte en særlig arbejdsgruppe. Det nøjedes med at tilråde, at man henstillede til regeringerne „snarest muligt at udvide og styrke samarbejdet vedrørende en undersøgelse af hele spørgsmålet om luftfartsforholdene i Øresundsområdet. Dette kan eventuelt ske ved på et passende tidspunkt at nedsætte en fælles arbejdsgruppe“. Udvalget fulgte forslagsstillernes ønske om, at de regionale og kommunale myndigheder fik mulighed for at deltage i undersøgelserne, og at den danske og svenske regering under udredningsarbejdet opretholdt kontakt med de øvrige nordiske regeringer.

Udvalgets talsmand var Aksel Larsen, der fastslog det som ganske åbenbart, at Skandinaviens storlufthavn kun kan placeres i Øresundsområdet. Kun her er der et tilstrækkeligt befolkningsunderlag og erhvervsunderlag til at bære en virkelig storlufthavn.

Kombinationen af storlufthavnen og den faste forbindelse i Sundet vil gøre området til et erhvervsmæssigt kraftcentrum af internationalt format, som må få den største betydning for alle de nordiske lande. Derfor må ikke blot Danmark og Sverige, men alle nordiske lande være interesseret i den bedst mulige lokalisering og udbygning af en sådan storlufthavn. Hvis denne placeres på Saltholm, vil det komme til at få afgørende indflydelse på linjeføringen for en fast forbindelse over Sundet.

Aksel Larsen resumerede trafikudvalgets standpunkt således:

Det er nødvendigt at få fremmet arbejdet med bygning af den første faste forbindelse over Øresund.

Det er nødvendigt så snart som muligt at få truffet principbeslutning om lokalisering af storlufthavnen i Øresundsområdet.

En sådan principbeslutning bør træffes, før man træffer endelig beslutning om lokalisering af andre og mere sekundære lufthavne i Øresundsområdet.

Fra norsk side erklærede Martha Johannessen, at de øvrige nordiske lande ikke kunne stille sig ligegyldige eller passive over for dette spørgsmål. Hun erklærede, at det hastede med at få truffet en afgørelse, ikke mindst af hensyn til de regionale og kommunale interesser i sagen. Der burde nu også komme „et virkelig åbent og tillitsfuldt samarbejde på høyeste plan, hvis denne saken skal kunne komme noen vei innen rimelig tid“. I anledning af en del diskussion i Norge erklærede hun, at Sola flyveplads ikke kan blive noget virkeligt alternativ til planerne i Øresundsområdet.

Fru Johannessens landsmand, den tidligere formand i Trafikudvalget, Jon Leirfall, mente, at Norge har stor interesse i, at disse spørgsmål løses på en rationel måde og så *snart* som muligt. Han syntes, at de forskellige undersøgelser havde taget svært lang tid, og at det nu var på tide, at de to nærmest interesserede parter kom i nærmere kontakt på regeringsplanet.

Også Leirfall fandt det helt urealistisk, både økonomisk og trafikmæssigt, at føre Sola frem som et alternativ til Saltholm som nordisk storflyveplads. En stor transitflyveplads kan efter hans opfattelse blot ligge i Øresundsområdet, „og jeg anser det å være av stor norsk og felles nordisk inter-